

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljijo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20.—
» pol leta » 11.—
» četrt » » 6.—
» 1 mesec » 2.—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 20 v za besedo; debele tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravnštvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 26. marca 1920.

Št. 13

Čenjenim naročnikom!

Cene papirja so se izredno zvišale in smo po zgledu drugih časnikov prisiljeni prositi, da se naročnina za naš list plačuje vsaj četrt leta naprej. V sedanjih izrednih razmerah moramo »Mir« ustaviti vsakemu, kdor do konca marca ni vplačal najmanj 10 K za tekoče leto.

Upravištvu »Mira«.

„Jugoslovanska Matica.“

Ustanovilo se je društvo, ki je velikega pomena za ves jugoslovanski narod — „Jugoslovanska Matica“. V nedeljo, dne 21. t. m., je bil v Ljubljani velik manifestacijski obhod in ustanovno zborovanje. Obhod je bil veličasten: ves narod je pokazal, da sočustvuje s svojimi brati v zasedenih ozemljih.

Cilj novonastavljenega društva je, pospeševati v gospodarskem oziru Jugoslovane v tujini, jih podpreti kjerkoli in kadarkoli moralno in gmotno, zastopati njih zahteve in pravice doma pred našo javnostjo, pred odločilnimi činitelji v in izven mej naše države. Potrebna sredstva tvorijo prispevki in darovi, članarine, dohodki iz društvenih prireditev, podjetij in izkupičkov za knjige in brošure, zbirke ter društveno imetje.

Član društva more postati vsak Jugoslovane, brez razlike spola in starosti, ako ga sprejme katerakoli podružnica na podlagi sklepa občnega zbora. Člani so: 1. Častni, t. j. tisti, katere imenuje društveni osrednji zbor radi izrednih zaslug za društvo; 2. dobrotniki, t. j. tisti, ki plačajo naenkrat 1000 dinarjev, in 3. redni člani, ki plačajo članarino 1 dinar na mesec.

Kdor podpira društvo s prispevki, ne da bi pristopil kot član, postane podpornik.

Društvo ima svoj sedež v Beogradu, pokrajinske podružnice pa se nahajajo v Beogradu, Ljubljani, Zagrebu, Sarajevu, Splitu, Novem Sadu,

Podlistek.

Andre Theuriet:

Pravična botra.

(Iz francoščine preložil Janko Kotnik.)

V argonskih gozdovih, v deželi lovcev, starih steklarjev, drvarjev in drugih lesnih prebivalcev, vedó pripovedovati veliko čudežnih pravljic, s katerimi si kratijo dolge zimske večere od vseh Svetih pa do Cvetne nedelje.

Možje, ki na mulah prevažajo drva in oglje po gozdnih klanecih, razširjajo po vaséh v dolini te čudežne pripovedke ter jih pripovedujejo ob večerih po krémah, kjer se okrog peči zbirajo vaščani, kadeč vsak svojo pipo in pijoč kozareček vina.

Pripovedovati vam hočem nastopno povest, ki sem jo med drugimi slišal praviti ob ognjišču krčme „pri zlatem solncu“, mrzlega decemberskega večera, ko je zunaj sneg zametaval okna in v gostih kosmih padal po naših potih.

* * *

Živel je nekdanj, pred davnim časom, rezbar. Rezbarji ali lesorezci so rokodelci, ki prebivajo v gozdovih, v bližini frat, ter na licu mesta izdelujejo iz javorovega in bukovega lesa razno drobnarijo kakor na pr. kuhinjske žlice, zajemalke, solnjake, skodelice in drugo leseno posodo, katero potem prodajajo kmečkim gospodinjam. To je rokodelstvo, ki ne prinaša velikega dobička in ob katerem človeku ni na zlatu poslano. Naš

na Cetinju in Skoplju. Pokrajinski podružnici so podrejene krajevne podružnice, ki se osnujejo, čim prijavi v posameznih krajih svoj pristop najmanj 20 rednih članov. Društvo stoji na čisto nadstrankarski podlagi.

Mi Slovenci, zlasti koroški, smo prehudo in predolgo čutili hlapčevski jarem v tujem podaništvu. Zato je pričakovati, da bomo razumeli klic tlačnih bratov in jim prihтели radodarnih rok na pomoč. Naj ne bo slovenskega kmeta, ne inteligenta na slovenskem Koroškem, ki bi ne pristopil k ustanavljaljočim se podružnicam ali pa se društva vsaj od časa do časa spomnil s primernim zneskom. Ne dajmo se osramotiti od nemških Tirolcev, ki so ustanovili podobno društvo „Andrej Hofer“, ki šteje že čez 60.000 članov. Kaj je en dinar na mesec? Za kmeta eno bukovo poleno, za razumnika niti četrt liter kislega vina. Kdor ne zmore niti te male mere požrtvovalnosti, o tem se pač ne da reči, da ljubi svoj narod.

Makedonija.*

(Spisal Ozbalt Repič, živinozdravnik v Kavadarcih, Srbija.)

Slovenska Koroška in srbska Makedonija, najsevernejša in najjužnejša pokrajina Jugoslavije, sta bili najdelj pod tujim jarmom. Makedonija, ki je bila osvobojena leta 1912. v balkanski vojni, je skoraj tako velika kot Srbija starih mej. Glavna mesta v Makedoniji so: Skoplje, Bitolj, Štip, Veles, Kumanovo, Strumica, Ohrid, Kavadarci, Tetovo in Prilep. Skoplje ima 60.000, Bitolj pa 50.000 prebivalcev.

Makedonija in „Stara Srbija“ s Prizrenom, prestolnico cara Dušana, sta najdragocenejši deželi srbskega naroda, stebri srbskega plemena, vrela čiste srbske kulture in najsvetejših srbskih tradicij ravno tako, kakor so nam sveti: Krnski

* Da bomo vedeli, kaj imamo v naši državi, z veseljem objavljamo članek koroškega rojaka, ki pozna deželo in ljudi.

rezbar — imenovali so ga Doudou Maquart — je z velikim trudom mogel izhajati z bornim zaslužkom, tem teže pa še zaradi tega, ker se je bil pred kratkim oženil z drvarjevo hčerko, ki mu razen dveh rok in svojih lepih oči ni prinesla nobene druge dote. Po preteku enega leta se mu je rodil sin; bil je močan in plečat ter živahen kot veriverica. Takrat pa si je mislil Doudou Maquart: „Ker nimam ničesar družega dati svojemu otroku, mu moram vsaj poiskati dobro botro, ki ga bo štčtila in podpirala, ako mene slučajno zmanjka. Toda oseba, ki bo krstila mojega otroka, mora biti pravična, odkritosrčna in poštena, ker edinole ljudem takšnega značaja človek more zaupati.“

Tako je torej sklenil rezbar ter se podal iz svoje kočje skozi gozd, da poišče botro. Ko je tako stopal ob robu Visoke planine, je opazil naenkrat, kako se mu približuje iz dalje gospa, oblečena v rdečo obleko in nebeškosi nji plašč; na glavi je imela veneč iz umetnih rož, v rokah pa je držala zlato škatljico za relikvije.

„Dober dan, pridni mož,“ ga nagovori ona; „kam pa ste namenjeni tako zgodaj?“

„Grem iskat botro za svojega novorojenčka,“ ji odvrne mož.

„Resnično? — Dobro, ali bi hoteli imeti mene? — Sem popolnoma k vašemu razpoloženju.“

„Hvala lepa, dobra gospa; samo — veste, jaz bi želel imeti odkritosrčno, pošteno in pravično ženo za botro.“

„Če je tako, vzemite mene, ne bo vam žal nikoli. — Jaz sem sveta Hilda, zaščitnica vaše župnije.“

grad, Gospa Sveta in Gosposvetsko polje, ti spomeniki naše zgodovine in naših pravic.

Poleg čisto srbskega prebivalstva, ki je v veliki večini, je v Makedoniji tudi veliko turških naselbin. Toda ti Turki so večinoma slovanske krvi, niso pravi moslimi, ampak poturice (poturčenjaki), ki so sprejeli Mohamedovo vero in moslimske običaje, ohranili so pa svoj materni, srbski jezik. Zato je povsod v mestih še mnogo minaret (munara), raz katerih mujezin (turški duhovnik) vabi svoje verne k molitvi, opominjajoč jih, da je stalna na tem svetu le premena.

Zgodovina Makedonije, ki je bila pred toliko vekov zasuta, še ni obelodanjena. Zanimivo je, da je od vseh srbskih dialektov makedonski dialekt najslbličnejši slovenskemu jeziku in vsakemu Slovincu lahko razumljiv.

Makedonec je bistrega uma, svobodoumen, blag, pošten, moralen, zmeren v jedi in pitju, štedljiv in delaven, dasi precej neokreten. Za časa turškega gospodarstva je Makedonija bila zelo razvita vsled različnih propagandjskih bojev, ki so deželo in ljudstvo razmajali in na narodnem značaju ostavili sled bizantijske hinavščine. Makedonci so izvrstni pekarji in zidarji. Vse pekarije in zidarska podjetja v Belgradu, v Srbiji sploh, nahajajo se v njih rokah.

Poljedelstvo in živinoreja sta v Makedoniji še na nizki stopinji. Zemlja je sicer zelo plodna, toda zaradi slabe obdelave je njena produktivnost neverjetno mala. Velike površine zemlje so še popolnoma neobdelane. Planine in gore so večinoma gole, nikjer ni dreves niti sadnih vrtov. Le na nepristopljivih planinah se nahajajo prastari bukovi in hrastovi gozdi, v katerih gošpodari velika čreda divjih svinj. Turki so gozde neusmiljeno uničevali in zažgali jih mestoma iz strahu pred skritimi propagandjskimi četami.

Glavni poljedelski pridelki v Makedoniji so: pšenica, ki je izvrstne kakovosti, rž, ječmen, fižol in leča. Koruze se malo seje, krompir pa slabo uspeva. V dolini Bregalnice, okoli Kočanov in v Strumici so velike plantaže

„Sveta Hilda! — Vi, pravična oseba? Ne, draga moja gospa, jaz vas ne morem potrebovati.“

„In zakaj ne?“ vpraša svetnica vsa poparjena.

„Zakaj? Takoj vam to povem: Postavili smo vas v lep postranski oltar naše cerkve, da nam bodete zaščitnica naše vasi ter da delite dobrote vsem poštenim ljudem, malopridneže pa kaznujete. Namesto tega pa ravnate samo po svoji hudomušni volji. Odvisno je od tega, ali ste vstali z desno ali levo nogo, vi delite na desno in levo svoje ljubeznivosti, darujoč toploto tem, ki bi radi imeli mraz, in dež tistim, ki bi hoteli solnce; povsem pozabljate tiste, ki delajo kot črna živina, potepuhom pa, ki niti s prstom ne mignejo, dajete prednost. — Ne! Meni se to pač ne zdi pravično in vi radi tega nikoli ne boste botra mojemu fantu. — Tako, z Bogom!“

Nato Doudou obrne pete svetnici ter se spusti nizdol proti Claon-u. Ko se približa steklarni, opazi v vsedlini mlado gospo, vso obdano s potočnicami, v zelenkastomodri obleki, in lepo kot pomladansko jutro.

„Kam se vam tako mudi, pridni človek?“ mu zakliče ona.

„Iščem botro za svojega novorojenčka.“

„Ali hočete mene?“ mu odvrne ona prijazno;

„bilo bi mi zelo drago, če bi vam mogla ustreči.“

„Da — toda — veste, jaz iščem pošteno in pravično ženo. Kdo ste pravzaprav, lepa gospa, brez zamere?“

„Jaz sem kraljica Venera, boginja lepote, ki dajem lepoto in čar človeškemu rodu; jaz dajem ljudem tudi to, kar je najlepšega na svetu: ljubezen.“

riža, v tikveškem okrožju, zlasti v okolici Kavarda in Kumanova, pa široka makova polja. Iz makovih glavnic se prideluje opij, iz makovega semena pa izvrstno olje, ki se imenuje šarlagan. En kilogram opija prodajajo kmetovalci za 300 dinarjev ali 1200 kron. V južni Makedoniji, v dojranskem, dževdželijskem in strumičkem okraju je glavni poljedelski pridelek bombaž, ki v domači industriji igra veliko vlogo. Vinoreja je bila pred svetovno vojno zelo razvita, zlasti v tikveškem okrožju. Tikveško grozdje in vino je prišlo do veljave tudi v tujini. Dasi je južna lega Makedonije jako prikladna za sadjerejo, vendar se sadja zelo malo pridelava. Svilarstvo je precej razvito v okolici Dževdželije, blizu grške meje. Tobak se v celi Makedoniji prideluje in je izvrstne kakovosti.

Živinoreja je, kakor sem že omenil, še na nizki stopinji. Znamenita je reja ovc in koz. Ovce so sicer drobne, vendar pa zelo mlečne. Iz ovčjega mleka se izdeluje izboren sir. Makedonsko govedo je malo, trebušnato, komaj 200 kilogramov težko, sive, temnosive ali pa žolte barve in pripada balkanski pasmi. Prešičjereja je slabo razvita, kar je razumljivo. Turki verujejo namreč, da je svinja nečista žival in zato so prešičjereja za časa svojega gospostva ovirali. Konj je malo, zamenjajo jih osli, mezge in mule.

V svrhu zboljšanja govedi potom prekriževanja so okrajni odbori sklenili, da se nabavijo dobri biki primerne pasme iz Slovenije in Banata.

Jožef Hey iz Ženeka, podjunski Bauernschreck.

Jožef Hey, oskrbnik (verboltar) kneza Rosenberga v Ženeku, občeznan pod imenom podjunski Bauernschreck, se je znal za časa vojske oprostiti, ker je bil „unentbehrlich“, v resnici pa, ker se je bal vojske, kakor hudič križa. Da bi dokazal, da je neobhodno potreben, je nastopil kot lesni „liferant“ kneza Rosenberga, kmetje v dobrolskem sodnijskem okraju pa so morali prevzeti vožnjo — seveda to vse v interesu uspešnega vojskovanja. Med tem, ko se je pred vojsko izrazil, da bodo kmetje že še videli, kaj je grofov oskrbnik, je delal med vojsko bolj praktično in vpregel kmete pred grofov voz. — Kako je postopal Hey z ruskimi ujetniki, o tem govori še danes cela okolica in koliko sitnosti je napravljajal onim kmetom, ki so mejaši Rosenbergovih zemljišč, to znajo povedati prizadeti najbolj.

Radi Heya je sedel župnik Sakelšek tri mesece v zaporu, čeravno je bil nedolžen. Osumničil je župnika, da ima v zidanem grobu srbske časopise skrite, ključ pa je imel Hey; nadalje, da se je udeležil slovenskega taborja pri Sv. Katarini nade Šmihelom in še več takšnih čenčarij je navedel. A župnik je moral sedeti, ker ni hotel občeovati takrat z vsemogočnim gospodom Heyem. — Ko pa so pridrli nemški folksverovci v naše kraje, takrat je vodil Hey te tolpe, ki so šle plenit na Plaznico.

Če se bo ta mož, ki se je nekoč samozavestno izrazil: „Die Bauern werden noch erfahren, was ein Gutsverwalter ist,“ vrnil, takrat bo šele čutil, kaj so bili kmetje leta 1914 in kaj so leta 1920.

„Ako je tako, vi niste žena, ki jo iščem jaz.“

„Kako to, predrznež?“

„Zakaj? — Ker niste pravična. — Vi dajete lepoto ljudem, ki imajo črno dušo kot oglje, dočim siromašne, ki so polni vseh čednosti, kaznujete z grdostjo in pokveko. — Kar se pa tiče ljubezni, vam moram povedati, da jo brez vsakega izbiranja in pravičnosti sejete v človeška srca. Idite svojim potem, lepa gospa, za vas ne gori naša peč.“

„Kakšen norec!“ zamrmra Venera ter skomizgne z rameni.

Doudou pa je nadaljeval svojo pot ter dospel k vznožju rebra Les Fourches, prav tja pred veliki kamen, ob katerem so obešali zločince; pred seboj zagleda staričkavo ženo, z resnim obrazom, ki je nosila očali ter stopala z umerjenimi koraki, držeč v eni roki tehtnico v drugi pa slonokoščeno paličico.

Gospa premotri Doudoua skozi očali, potem pa ga nagovori z rezkim glasom:

„Holá, možakar, kam pa ti?“

„Iščem botro za fantiča, ki se je pravkar rodil.“

„Botro? — Dobro, poslušaj mene: Ker mi tvoje lice ugaja, sem pripravljena, držati tvojega otroka nad krstilnico.“

„To bi bila zame velika čast,“ odgovori premišljeno rezbar; „toda čakajte malo. — Kdo pa ste vi pravzaprav? Jaz potrebujem predvsem pravično botro.“

Gospodine Hey, le pridite!

Sramota za celo družino kneza Rosenberga, da ima takšnega oskrbnika.

Iz pasa B.

„Slovenec“ poroča:

Kako žive ponosni Celovčani, ki so živeli v mnenju, da brez njih slovenski okoličanski kmet ne bo mogel živeti in bo vsled tega glasoval za pripadnost k Nemški Avstriji? Odlomek iz pisma, ki ga piše Nemka iz Celovca sorodnikom v Jugoslaviji dne 13. februarja t. l., marsikaj pove! „Dragi! Zakaj nam nič več ne pišete? Ali boste na nas uboge Celovčane čisto pozabili? Naš položaj je že obupen, od tedna do tedna imamo manj jesti in je vse vedno dražje! Z veseljem pozdravljam vsak solnčni žarek, ki nas malo pogreje, kajti naše peči v sobah še niso videle celo zimo koščka lesa ali premoga. Imamo še srečo, da smo dobili dobrega človeka, ki nam pomaga dobiti iz obljubljenih dežele (Jugoslavije) nekaj mesa in mleka. Jaz sem za novo leto moje zadnje premoženje zamenjala v banki za jugoslovanski denar, in danes, po komaj šestih tednih je vse porabljeno, a prosim: ne všteto, kar je oče dnevno izdal po stotakih. Sladkorja, na karto seveda, kadar bo, po 50 K, ne bomo mogli več kupiti, razun če mi pomaga brat iz Amerike. Tako smo sedaj brez naše krivde postali berači (prej možni obrtnik z lepo hišo in prodajalno). Dolgo tako ne bo moglo iti, so že komunisti na delu... Piši, dragi, očetu kako tolažilno pismo, včasih je čisto obupan; strašno je shujšal. Zdaj smo imeli ljudsko štetje in mi se nismo vpisali za Nemško Avstrijo, ampak „dvomljivo“ (zweifelhaft). A mnogi Celovčani, tako rojeni Slovenci, kakor tudi Nemci (n. pr. A. z ženo in taščo) so se enako vpisali... Tri avstrijske krone moramo dati za eno jugoslovansko, zato je še veliko večja draginja tukaj. Ljubi, dragi I., če se boste v pustu pri vas prav dobro in veselo imeli, takrat misli na nas...“ Upajmo, da bodo do poletja do dobra vsi Celovčani poučeni o pravi pripadnosti Celovca in jim bo morda politika v Jugoslaviji pomagala k temu.

Politični pregled.

Jugoslavija.

Za izboljšanje naše valute.

Beograd, 20. sušca. „Balkan“ piše: Vsled vednega vznemirjanja kurzov, ki nastopa na škodo naše domače valute, je bila na predlog srbskega trgovskega združenja sklicana konferenca trgovcev, na kateri so trgovci sklenili, da se o tem vprašanju razpravlja na javnem zborovanju, ki bo sklicano na četrtek popoldne. Kakor se vidi, trgovci niso bili obveščeni o ukrepih naše vlade, ki je podvzela potrebne korake zaradi tega vprašanja. V petek je bil podpisan sklep skupščine zelo velike važnosti glede valutnega in kurznege vprašanja. Vsebuje nastopne odredbe: 1. da se ustavi in prepove predvsem uvoz vsakršnih razkošnih in podobnih predmetov; 2. da se izvede nadziranje čekovnega prometa z inozemstvom; 3. da se prepreči umetno skakanje kurzov, kar se je pričelo

„Tako je! Ti ne bi mogel bolje naleteti kajti jaz sem pravica sama.“

„Pravica, nebeška dobrotá! — Vi torej sedite v sodiščih in razsojate tožbe; vi obsojate zločince ali pa jih oproščate, da so beli kot sneg.“

„Da, jaz to delam.“

„Dosti je meni! Midva se ne bova razumela. Zdi se mi, da navzlic očalim ne vidite jasno. — Kolikokrat pošiljate nedolžne na vislice in puščate hudodelce na svobodo. Včasih kaznujete — vsaj tako se govori — ljudi ne zato, ker so izvršili krivično delo, ampak ker ne mislijo tako kakor vi. Ne, ne, tisočkrat ne, vi niste botra, ki je meni potrebna, in zato ne maram imeti z vami nobenega opravka.“

„Lopov! ti si upaš žaliti pravico? — Le počakaj, takoj te dam zapreti!“

Toda Doudou je imel dobre noge in je bil že daleč. Bežal je preko polja in se naenkrat znašel pred zidom pokopališča.

Pred seboj zagleda ženo, pokrito z belim prtom in s koso na rami. Prt pa ji je zakrival tudi obraz; kadar se je zganila in prestopila, so zaropotali njeni udje kakor toča, kadar pada na streho ali kakor klopotec, ki se igrajo z njim otroci. Naenkrat zakriči nad rezbarjem:

„Prijatelj, kam se ti pa tako mudi?“

„Iščem botro za svojega novorojenčka.“

„Ali hočeš mene?“

po iniciativi finančnega ministrstva; da se pripravi potrebno za monopoliziranje trgovine s tujo valuto.

Nemška Avstrija.

Goljufov poslanec.

Nemško-avstrijskega poslanca Wutteja so v Gradcu zaprli, ker je bil soudeležjen pri milijonskih goljufov. Wutte je bil eden glavnih stebrov vsenemske politike, zagrizen sovražnik Slovanov.

Revolucija v Nemčiji.

Namera nemških generalov, strmoglaviti sedanjo ljudovlado in uvesti zopet monarhijo, se je ponesrečila. Delavstvo je takoj odgovorilo s splošno stavko in tudi pokrajinske vlade so odklonili novo vlado. V raznih krajih je prišlo do spopadov med vojaštvom in delavstvom. Nad Berlinom je proglašeno obsedno stanje. Kapp in Ludendorff sta pobegnila iz Berlina. Ebert se je zopet vrnil v Berlin in ima stara vlada vso moč v rokah. Po novejših poročilih je povečini štrajk že končan. Vendar red še ni vzpostavljen in zna priti do novih, hudih bojev.

Dnevne vesti.

Prva pomoč za vojno škodo, ki so jo napravili folksverovci lansko leto, je prišla. Kakor izvemo iz zanesljivega vira, bo vlada plačala v prihodnjih dneh nekaj vojne škode v denarju. Tem potom se zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli in posredovali, da bo nekaj škode že sedaj povrnjena.

Nemci rekvirirajo. Nemško-avstrijska vlada je obvestila našo vlado, da bo izvršila v prihodnjih dneh ob državni meji pri kmetih rekvizicije z vojaštvom. Pisala je tudi, da se naj ljudstvo v Jugoslaviji na meji ne vznemirja, če bi morala rabiti orožje. Vidite, kaj se obeta, če glasujete za Nemce.

Telefon v Pliberku. V Pliberku se je pri poštnem uradu dne 6. marca t. l. otvorila telefonska centrala z javno govorilnico za krajevni in medkrajevni promet.

Dopisi.

Velikovski okraj.

v **Prevalje.** Predvečer sv. Jožefa smo letos pri nas prav slovesno praznovali. Gospej županji Lahovnikovi, gosp. ravnatelju Zeichnu in gosp. Križniku so pevcí in godci napravili podoknice, na kolodvoru so pokali topiči in rakete so švigale v zrak. V gostoljubni hiši Lahovnikovi smo se ob zvokih lepe slovenske pesmi neprisiljeno zabavali. Te prijetne urice nam ostanejo še dolgo v spominu!

v **Prevalje.** V tukajšnjem delavskem konsumu je bilo pred nekaj časa ukradenega blaga v približni vrednosti 8000 kron. Tat je ponoči vlomil v prodajalno, se splazil v skladišče in tam neovirano začel in dokončal svoje delo. Tatu sicer še niso dobili, a so mu na sledi. Ob tej priliki bi opozorili oblasti na razne delamržne elemente,

„To se pravi — hočem za botro ženo, ki bi bila pravična.“

„Nikoli in nikjer ne boš našel pravičnejše od mene.“

„Vsaka tako govori. Kdo pa ste vi?“

„Jaz sem smrt.“

Doudou Maquart se malo zamisli, nato pa reče:

„Res, tako je. Vi ste pravični, ker nikomur ne dajete prednosti. Bodisi star ali mlad, bogataš ali siromak, kmet ali gospod, vsi morajo z vami, kadar pride poslednja ura, vsi brez razlike. Vi se ne date omehčati s solzami ali z pitjem, ne date se pregovoriti z obljubami zlata in srebra. Vi trkate na vsa vrata in kadar porečete: „Z menoj!“ tedaj je treba iti. — Resnično, vi ste pravični in edino na vas se človek lahko zanese. Dobra gospa, vi boste botra mojemu otroku. Pojdite z menoj.“

In tako se je vrnil Doudou Maquart v svojo kočjo, roko v roki z botro, ki jo je izbral svojemu fantku.

Smrt je držala otroka nad krstilnico, po krstu pa so se vrnil v kočjo, kjer je bila pripravljena bogata pojedina. Pojeli so obilno pečene mesa in popili mnogo steklenic vina ter se gostili do pozne noči.

(Konec sledi.)

ki se klatijo tu in po okolici. Od česa žive ti ljudje? Morda verizijo ali pa živé od — Judeževih grošev? Treba pozornosti!

v **Mohliče.** (Ljudsko gibanje.) Lani je bilo v naši župniji rojenih 10 in umrlo ravno toliko. Porok je bilo 5. Župnija šteje okoli 453 duš, po rojstvu razun 3 oseb, vsi sami Slovenci. V vojsko je bilo skupno poklicanih 65 moških. Od teh je bilo ujetih 11, sedaj sta še dva ujeta na Laškem, 1 pa je ravno te dni ušel iz laškega ujetništva. Umrlo in padlo jih je okoli 10, pogrešajo se še 4, invalida v župniji sta 2, ki pa gresta za svojim delom. Na novo vpeljana bratovščina presv. Srca Jezusovega šteje že 50 udov.

Boroveljski okraj.

b **Borovlje.** (Igra. — Govor.) V nedeljo dne 14. t. m. je vprizorilo kat. slov. izobraževalno društvo v Delavskem domu v Podljubelju igro „Svoje glavna Minka“. Nastop igrali in način igranja je pokazal, kolik je moral biti trud gpč. Dorice, ker je z močmi, ki so večinoma prvokrat nastopile, dosegla tako lep uspeh. — Pred igro je govorila gpč. Štupica iz Ljubljane. Vsebina njenega poljudnega govora bi se dala povedati z besedami škofa Slomška: Materni jezik bodi vam ključ do krščanske narodne omike. Sklepati po tem geslu, je moral biti govor zelo brumen. Pa se motite. Če bi bil jaz boljševik, bi bil že med govorom naredil revolucijo s pomočjo vseh pravih hlačarjev, kar jih je bilo v dvorani. Povejte mi, ali ni to podpihovanje še k večji klepetavosti ženskega spola, če se javno pred tako mnogobrojnim ženskim povem: Bog je kriv vaše klepetavosti. Pa to še ni najhujše! Rekla je: Adam je kriv. Eva nič ni znala govoriti. Adamu je bilo dolgčas. Šel se je pritoževati k Bogu. Bog mu je rekel: Adam, kako si ti okoren. Vtakni ji figovo pero v usta. Adam pa je šel in ji je vtaknil kar dvoje peres med zobe. Od tedaj ženska dvakrat toliko govori kakor moški. Videti bi bili morali ljube ženske obraze stare in mlade. En sam velik prisrčen smeh jih je bil. Stare mamice pa so zadovoljno kimale. Ne vem, kaj so si mislile. Morda to, da se jim sedaj svoje jezičnosti niti spovedovati ne bo treba, če jo je Bog zakrivil. Jaz sem si pa tudi svoje mislil. Za menoj jih je par sedelo, katerim Adam ni vtaknil v usta samo dvoje peres, temveč tri ali pa še več. Ko pa je med odmorom nastopila predsednica društva gospa Ogrisova, sem bil Adamu hvaležen. Če imamo mnogo takih priprostih žen, ki bodo z besedo in dejanjem se borile za našo staro pravdo s takim pogumom in tako odločnostjo kakor ona, se nam prav ničesar ni treba bati, najmanj tistih neumnih laži, ki prihajajo iz Celovca in najdejo v nemškutarških dušah tako rodovitna tla. In takih žen imamo mnogo. Samo prilike jim dajmo, da se pokažejo in razvijejo. C.

b **Sele.** Tako mile zime, kakor je letos, ne pomnijo niti stari ljudje. Druga leta je navadno sneg pokrival naše bregove še aprila, letos pa že zelené. Pri Čevhlih so skoro celo zimo pasli ovce. Samo vozniki z letošnjo zimo niso zadovoljni, ker so sani šle le nekaj dni, z vozom pa je težko voziti po naših klancih. Upamo, da nam bo po plebiscitu država kmalu zgradila novo cesto, ki je že zmerjena.

b **Kotmara ves.** Ko so prihajali nekdanji vojaki s fronte, smo jih radovedno izpraševali, kako je neki tam in kje bo konec koncev zmaga. Tako tudi zdaj v cona A. Kamor prideš, je prvo vprašanje: „Kako je pri Vas?“ Vse se zanima za nas in s pritajeno sapo pričakuje, kdo bo močnejši, ali zmaga pamet ali pa bo spet tistih par od Nemcev podkupljenih nemškutarjev zmagalo nad tisoči? Nemškutarški voditelji sami še menda niso tako neumni, pač pa so neumni oni na umu bolni teliji, ki jim vse verjamejo in slepo drvijo za njimi. Kolikokrat so že mislili priti Nemci! Kje so? A komaj mine napovedani čas, mu hitro pridenejo 10 dni in teliji zopet verjamejo. Hobrov Gustl straši z boljševiki. Komu drugemu bi še verjeli, njemu se le smejimo. Prejšnjim nemškutarjem je zdaj naenkrat „vseeno“. Nam pa ni vseeno, mi smo že dolgo siti rekviriranja, nič več

nočemo vedeti o „Viehverwertungi“, nič več o 1/2 kg moke na teden, nič več nočemo oddajati špeha. Starega Vrtnika, ki je v cona B prodal pod roko brejo kravo, so v Celovcu obsodili na en mesec dni zapora, 3000 K plačila in gostilno so mu vzeli. Ne verjamem, da je njemu vseeno. Marsikateri je že 10 mesecev od nas dobil ubožno akcijo in še danes pravi, da mu je „vseeno“. Od Nemcev ne dobi nič, pa tudi od nas ne bo dobil nič, da bo „vseeno“. Sicer sem pa trdno prepričan, da bo še marsikateri srečala pamet, a to mora biti kmalu, ker kazalec se neizprosno pomika proti 12. uri. Po njej bo prepozno.

Imate bolečine? V obrazu? V celem telesu? Vaše mišice in živci vam odpovedujejo? Poizkusite pravi Fellerjev Elza-fluid! Bodete se čudili! 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici 36 K.

Ali trpite na počasni prebavi? Na slabem apetitu? Zaprtju? Proti temu pomagajo prave Fellerjeve Elza-kroglice! 6 škatlic 18 kron. Prava želodec okrepjujoča švedska tinktura 1 steklenica 15 K. Omot in poština posebej, a najceneje. Evgen V. Feller, Stubica donja, Elza-trg št. 67, Hrvatska. A

Raznoterosti.

Kako velika je Jugoslavija?

Izdaja „Klub koroških akademikov“.

1. Koroška (cona A in Mežiška dolina)	2.150 km ²
2. Kranjska	9.950 "
3. Južna Štajerska	4.730 "
4. Goriška in Istra	— "
5. Hrvatska in Slavonija	42.530 "
6. Bosna in Hercegovina	51.200 "
7. Razni deli Ogrske in sicer:	
Prekmurje, Medjimurje, Banat,	
Baranja in Bačka	40.000 "
8. Dalmacija	13.000 "
9. Srbija	87.000 "
10. Črnagora	14.000 "
11. Severni del Albanije	5.000 "
Vkup	269.560 km²

Jugoslavija je približno **135 krat** tako velika kot cona A!

Prebivalcev ima **13 milijonov**.

Kako velike so druge države?

1. Italija šteje	286.624 km ²
Torej je malo večja nego Jugoslavija.	
2. Stara — hvala Bogu zdaj pokopana — Avstrija je štela	300.000 "
Je torej Jugoslavija skoraj tako velika kot stara Avstrija.	
3. Nemška Avstrija šteje	70.000 "
Jugoslavija je torej 4 krat večja!	
Prebivalcev ima Nemška Avstrija	6 milijonov.
4. Madjarska šteje	87.000 "
Jugoslavija je torej 3 krat večja.	

Bodimo ponosni na našo lepo, bogato in veliko domovino!

Draginja pri nas in drugod.

S komurkoli govoriš, vsepovsod slišiš javkanje in stok čez draginjo, ki je v Jugoslaviji. Če se pa ljudem pri nas zdi vse grozno drago, kaj pa naj rečejo ljudje po drugih deželah? Državniki Nemške Avstrije so se že opetovano izrekli: „Mi smo na kraju svoje moči, Nemška Avstrija mora propasti itd.“ In se še najdejo pri nas ljudje, kateri so prepričani, da slovenski listi lažejo nalašč, če pišejo, da vlada v Nemški Avstriji siromaštvo, pomanjkanje in da preti pogin in obup, češ, saj ni res, tam v blaženi Nemški Avstriji imajo še vsega dovolj.

Morda bo naslednje pomagalo vsaj nekoliko, da taki zapeljani, da ne rečem, neumneži, resnico spoznajo.

V listu „Korrespondenzblatt für den kath. Klerus“, torej v listu, pisanem od duhovnikov samo za duhovnike, ki izhaja na Dunaju, piše v št. 4 od 25. februarja 1920 župnik na Nižjeavstrijskem: „Sobratje ne vedo, kake cene moramo tukaj

plačevati. 1 kila drv stane 2 kroni, kila moke 40—50 kron, goveje meso kila 150 K, svinjsko meso 150—200 K, krompir kila 10 K, 100 kil sena 550 K, kila ovsa 2 K, pšenice ali ječmena kila 20—25 K. Kako naj duhovnik živi pri teh cenah? Mašno vino stane liter 40 K. Če primerjamo s temi cenami naše dohodke, uvidimo, da ne zadostujejo niti za najbornejše kosilo. Vidim duhovnike, ki so od gladu že onemogli. Jaz sam že mesece nisem mesa jedel in tako se godi mnogim duhovnikom-sobratom.“

Te številke govorijo bolj jasno kakor še tako lep govor!

Društvene vesti.

„Gledališko društvo v St. Jakobu v Rožu“ priredi konec marca v Šuštarjevi dvorani v St. Jakobu kot svojo 14.—17. predstavo veliko narodno igro „Miklovo Zalo“. Pri igri, ki se bo igrala na novo opremljenem društvenem odru, sodeluje okoli 30 naših fantov in deklet. Scenarijo je naslikal naš vrli domačin g. akad. slikar Markovič iz Rožeka. Kostume je dalo na razpolago kr. dramsko gledališče v Ljubljani. Igralo se bo dne 24. t. m. zvečer ob 7. uri, dne 25. t. m. pop. ob 3. uri. Igra se ponovi dne 27. in 28. t. m. — Vstopnice se dobijo samo v predprodaji v konzumu v St. Jakobu.

Kazaze. Poučno predavanje, ki ga je priredilo naše slov. kat. izobraževalno društvo v šolski sobi v Kazazah v nedeljo dne 14. t. m., je bilo prav dobro obiskano. Navzoči so bili skoraj sami možje-gospodarji in žene-gospodinje, nekaj fantov in deklet. Govoril je spretni govornik vsučilščnik g. Urbanc o nekdanji predvojni in današnji valutni denarja vseh najvažnejših držav. Podal nam je najprej kratek pregled razvoja narodnega gospodarstva od onih časov, ko še ni bilo denarja, do današnjih dni. Kot denar so veljali pri vseh narodih novci, kovani iz srebra in zlata. Za olajšavo prometa so se uvedli bankovci kriti v državnih blagajnah s potrebnimi zalogami teh dveh najdragocenejših kovin. Z vojsko je zlasti v stari Avstriji zginilo zlato, ker so ga izdali za napravo topov in nakup živil. Zato je vrednost avstrijskih bankovcev vedno bolj padala in zato ima še danes denar novonastalih držav nasproti denarju zmagovalcev tako nizek kurz, odtod tudi draginja. Z žigosanjem in še bolj po kolekovanju se je kurz našega jugoslovanskega denarja dvignil. Pa da bomo spet tam, kjer smo bili v valutnem oziru pred vojsko, bo treba, ker nimamo toliko zlata, mnogo pridnih rok, da bomo imeli kaj za izvoz, ker izvoz dviga kurz. Zanimivo je bilo poglavje o kupni moči denarja iste vrednosti v različnih državah pojasnjeno z vzgledi iz življenja. V drugem svojem govoru pa je nam opisal postanek, velikost, lego in rodovitnost naše države ter opozoril na njeno mnogostransko prednost pred drugimi državami. Sklenil je s kratko, pa zelo zanimivo razlago določil mirovne pogodbe z ozirom na ljudsko glasovanje na Koroškem. Vse svoje stavke je pojasnjeval s primernimi tabelami, zemljevidi in časniki iz raznih držav, zlasti iz Nemške Avstrije. Da je govornikov temeljiti, z živahnostjo prednašani govor segel poslušalcem v zadnje kotičke uma in srca, je pričal končni samovoljni „živio“ vseh navzočih. Za govor se mu društvo iskreno zahvaljuje.

Darovi.

Darovi za koroške dijake (II. izkaz): G. notar Zevnik v Dobrlivasi 20 K, župnik Kaplan 20 K, župnik Tojnik 14 K, župnik Staro 60 K, Marijina družba in župnik Meško v Tinjah 60 K, kancelist Marčič Julij v Pliberku 40 K, Marijina družba v Globasnici 60 K, gerent Krašna 50 K, Valentin Pratekar v Večnivasi 110 K, Janez Jekl v Podjuni 20 K, Zadržna Zveza v Ljubljani (II.) 1000 K, odsek za prehrano (II.) 1000 K, občina St. Danijel pri Pliberku 100 K, Mohorjani v Solčavi 50 K, v Žitarivasi 62 K, prošt Janez Wieser Podkrnosom 30 K, ekspozit Hutter Al. 100 K, krajevni odbor Narodnega sveta v Dobrlivasi 1000 K, župnik Poljanec 120 K, III. red sv. Frančiška v Kapli ob Dravi 950 K, dekan Mihl 50 K, cerkvena zbirka 8. 12. 1919: 387125 K. — Bog plačaj!

Generalni vikariat.

Za slovenske dijake v Velikovecu in Kranju so darovali: županstvo Blato 50 K, županstvo Libuče 100 K, županstvo Črna 500 K, občina Hodiše in učiteljstvo 80 K.

Za „Dijaški dom“ v Velikovecu so darovali: č. gosp. dr. Rožman nabral 130 K, Kat. del. društvo v Prevaljah 50 K, č. g. župnik Sekol nabral 110 K, učiteljski zbor Prevalje 50 K, Jozef Dolinšek 20 K in 12 K, g. A. Habermut 20 K, g. okr. tajnik Rohar nabral 300 K, g. J. Milač 20 K, župni urad Obirsko 30 K, č. g. Matko Krevh 15 K, č. g. Iv. Sadošek 20 K, č. g. V. Poljanec 150 K, g. nadučitelj Jež 40 K, Ivanka Janah nabrala 50 K, g. nadučitelj Horvat 10 K, gg. učitelji Rakovec 10 K, Kodrič 10 K, Linhart 10 K, Stres 10 K, Mlačnik 10 K, ga. Marija Ofner 30 K; č. gosp. Mlinar 8 kg fižola, č. g. Sekol zbral 34 kg leče, 35 kg fižola, 25 kg ajde, 10 kg koruzne moke in 5 kg kaše. — Plemenitim dobrotnikom tisočera hvala!

Hodiše. Za „Društveni dom“ izobraževalnega društva „Zvezda“ v Hodišah so darovali: Ob priliki ljudske veselice dne 5. 10. 1919 v Ribnici nabrala g. Drago Bitenc in gpč. Zorka Sovainig in sicer gg.: dr. D. Korečan K 20, dr. J. Ferjančič K 30, Maks W. K 20, F. K. K 20, B. K. K 20, Janko Kovač pa. K 20, Edi Ropač pa. K 20, Tratnik pa. K 20, Kolšek kpt. K 10, Pojnk por. K 10, F. L.

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 37 podružnica Velikovec Glavni trg št. 37

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavica in rezervni zaklad:
okroglo K 50,000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

K 10, K. N. por. K 20, Edi baron Haan K 2, dr. Val. Mürtl K 1, M. L. kpt. K 20, J. Pošinger K 10, T. Valnar K 10, Drago Kričej K 2, Slavko Niševicer K 2, Pavel Kričej K 2, Drago Bitenc K 1, J. Birsa K 4, Janko Kuntarič K 6. — Nadalje so darovali gg.: L. Zwander K 4, Grafenauer Kl. K 4; R. Stermecki, Celje K 20; Franc Čuček, Ptuj K 1000; P. Magdič, Ljubljana K 30; L. L. Fürsager, Radovljica K 10; Uradniki iz Ljubljane K 326; Sokol II. „Ljubljana“ K 90; R., Jesenice K 195; Neimenovan, Rožek K 50; Kmetijska podružnica v Trbovljah K 90. — Nadalje ob priliki prireditve dne 26. 10. v Ribnici nabrala g. Sl. Niševicer in gpdš. Milka Kaufič in sicer od gg.: A. Štrifof K 5, Prosekar Zorka K 2, Prosekar Tomaž K 3, nar. Hrvat Ivan K 2, G. K. K 2, Franjo Sekmon K 2, nar. Matko Tratnik K 2, Gretka Obued K 2, Zorka Javainig K 2, Anica Obued K 2, Ivan Lovrenšak K 2. — Gg. železničarji na kolodvoru Špilje: Pojavnik Vinko K 20, Persolja Filip K 10, Urbič Franjo K 10, Valentič Josip K 10, Kruk Ivan K 10, Kresnik Ferdo K 10, Novak Gabriel K 10, Bračun Anton K 10, Plohl Ant. K 10, Potočnik Marica K 10, Karol Bitenc K 4, Franjo Bitenc K 2, Marija Bitenc K 5, Ivan Bitenc K 2, Alojzij Bitenc K 4, Marija Hubad K 2, Marija Eržen K 5, Bögel Antonija K 8, Minka Zacherl K 10, Matilda Koseg K 6, Ivan Kosec K 230, Pirnat K 2, Perko K 2, Breganc K 1, Teuerschuh K —60, Medved K —80, Medved K —35, Serne Pavla K 4, Zvan Andrej K —60, Marija Pojan K 4, Rudolf M. K 2, Mirko Kregelj K 2, Sarnovič K 1, Vrčon K 1, Klavira K 1, Komar K 1, Škrjanc K 2, M. Neimenovane K 10, Hubad Jožko K 2, N. N. K 5, Jože Žibert K 5, Albin Čebular K 5; vsi imenovani so iz Ljubljane. — G. Klement Grafenauer, pismonoša, nabral v Vetrinju in sicer gg.: Grafenauer K 4, Kralj Drago K 10, Franjo Golob K 5, naduč. Senič K 10, Rozman Erna K 10, Bajuk Tini K 10, Vimpolšek Slavko K 5, pismonoša Čop Vekoslav K 3. — Vsem darovalcem stokratni „Bog plati!“ Odbor.

Pozor! Kmetje! Pozor!
Najvišjo ceno za

ovčjo volno

oprano in neoprano, plača edino-le

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, proš v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Agitirajte za „Mir“!

Čevlji za turiste (Goiserer), jako močni in trpežni, št. 42, se prodajo za zmerno ceno. Kupi se star obrabljen **skobelnik** (Hobelbank). Poizve ozir. ponudi se v tiskarni Družbe sv. Mohorja v Prevaljah od 8—12 in od 2—5.

Kupuje vseh vrst staro železo po najvišji ceni **Teodor Filipowsky**, trgovina železine v Prevaljah.

P 51/13
101

Oklic.

Potom javne dražbe se bodo dale v najem in zakup vsa poslopja takozvane **Čičmanove domačije v Dobrlivasi in gostilniška obrt**, ki se tam izvršuje,

dne 29. marca 1920, ob 16. uri popoldne

na licu mesta pri Čičmanovi domačiji sami.

Zakupdaja se sklene za dobo 5 let in obsega tudi inventar. Izklicna cena in najvišji ponudek se določita neposredno pred pričetkom dražbe. Pod izklicno ceno se zakupdaja ne bo izvršila.

Najvišji ponudek tvori zakupnina za eno leto, ki se mora po končani dražbi položiti v roke sodnega komisarja.

Kr. okrajno sodišče v Dobrlivasi, odd. I.,
dne 17. marca 1920.

Išče se zanesljiv

kupovalec lesa

za Koroško. Prednost imajo tisti, ki so že v tej stroki delali. Plača letna in provizija. Pojasnila daje Jožef Vajncerl v Pliberku.

Moko za krmo pšenične otrobe

oddaja

Gospodarska družba, podružnica

Sinčavas.

Velika zaloga **brzoparilnikov** razne velikosti in drugih **poljedelskih strojev** po najugodnejših cenah.

Miši — podgane — stenice — ščurki

in vsa golazen mora poginiti, ako porabljaate moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim 8 K, za podgane in miši 8 K, za ščurke 10 K, posebno močna tinktura za stenice 7 K, uničevalec moljev 6 K, prašek proti mrčesu 6 K, mazilo proti ušem pri ljudeh 5 in 10 K, mazilo za uši pri živini 5 in 10 K, prašek za uši v obleki in perilu 6 K, tinktura proti mrčesu na sadju in na zelenjadi (unič. rastl.) 6 K, prašek proti mrvljam 6 K, mazilo proti garjam 10 K. — Pošilja po povzetju: Zavod za eksport: **M. Jünker**, Petrinjska ul. 3, Zagreb 27.

Gospodinjstva šola

v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovecu se priporoča p. n. slovenskim staršem. Dne 1. maja 1920 se začne **poletni tečaj**, ki bo trajal do goda vseh Svetih. V poletnem tečaju imajo učenke priliko, da se posebno izurijo v vkuhovanju sadja in v napravljanju raznih sokov. Oglasila sprejemajo šolske sestre v Št. Rupertu pri Velikovecu.

Hranilnica in posojilnica v Podljubelj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
ima svoj

občni zbor

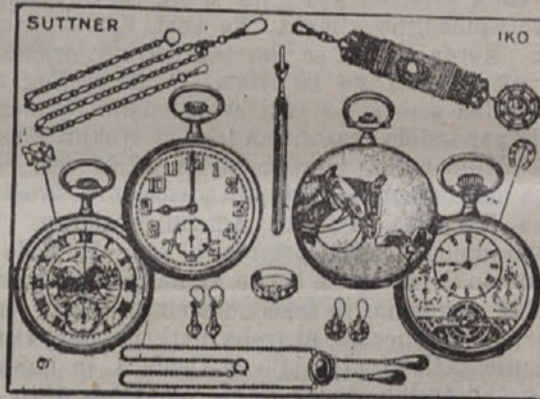
v nedeljo, dne 28. sušca 1920

po službi božji v pisarniških prostorih
v Podljubelju

z navadnim sporedom.

Načelstvo.

Ena ura? katera trajno ve-selje povzroča?

Samo Suttner-jeva ura! Nikelnasta, po vsaki ceni, in presenečeni bodete! Tudi verižice, prstane, uhane, zapestnice, stenske ure, zapestnice z urami in vsakovrstne potrebne reči kakor: škarje, nože, doze za cigarete, nažigalnike, britve, denarnice, jedilno orodje, razna darila za krste, imendane itd., kakor tudi velika zaloga vsakovrstnih zlatih in srebrnih predmetov.

Vse dobro in ceno! Zahtevajte cenike od

H. Suttner, Ljubljana št. 977.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška **Mastin**. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek **Mastin** je dietetično sredstvo za vsako živino in je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zav. praška **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev **Mastina** K 20:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček po pošti K 10:50.

Lekarna Trnkóczy

Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Kazazah

r. z. z. n. z.

ki se vrši

na velikonočni pondeljek (5. apr. 1920)

ob 3. uri popoldne v Kazazah.

Spored:

1. Branje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Odobrenje računskih zaključkov za l. 1918. in 1919.
3. Poročilo o reviziji.
4. Volitev odbora.
5. Slučajnosti.

Vsi člani (51) povabljeni!

Odbor.

Vabilo

na

XXX. redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Sinčivesi

r. z. z. n. z.

ki se vrši

v sredo, dne 31. marca 1920

ob 9. uri dopoldne

v posojilničnih prostorih v Sinčivesi

s sledečim sporedom:

1. Branje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in odobrenje računskega zaključka za l. 1919.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev odbora.
5. Preselitev hranilnice iz Sinčevasi v lastne prostore v Dobrlivas in določitev uradnih ur.
6. Slučajnosti.

Člane (527) vabi k udeležbi

odbor.